

### [Povlsen.]

efter at det i Femaaret fra 1924—25 til 1928—29 havde været i betydelig Nedgang, saaledes at Udgifterne var faldet fra 6 906 000 Kr. til 4 784 000 — atter vist en Tendens til at stige og stige ret stærkt.

Nu kan naturligvis ingen være blind for, at Stigningen af Udgifterne paa Udenrigsministeriets Budget i de sidste Aar i meget høj Grad skyldes den dalende Kronkurs, og dertil kommer tillige — som udtalt i Bemærkningerne — de store Udgifter ved Grønlandssagen og Udgifterne ved Afrustningskonferencen og de handelspolitiske Forhandlinger. I Virkeligheden er det saadan, at Udenrigsministeriets almindelige Budget er nedsat ret betydeligt ved Nedsættelse af Ude-Tillæggene, ved Indskrænkning af Kontorholdsudgifterne ved de forskellige Repræsentationer i Udlandet og endelig ved Nedsættelse af det særlige Tillæg, der ydes til Udenrigsministeriets Tjenestemænd, med 10 pCt. I alt er der ved disse Nedsættelser sparet ca. 300 000 Guldkroner, og dertil kommer ydermere en Besparelse, delvis i Henhold til Forslag fra det af Finansudvalget nedsatte Undervalg, paa ca. 50 000 Kr., saa at der faktisk fremkommer en Besparelse paa Udenrigsministeriets almindelige Budget paa ca. 350 000 Kr.

Det vil vistnok blive vanskeligt at naa længere ned med Besparelser inden for de Rammer, som den nu bestaaende Lov giver for Udenrigstjenesten. Derimod vilde Ændringer i disse Rammer maaske kunne give Mulighed for yderligere Besparelser; jeg understreger stærkt dette maaske, for jeg er ikke helt uenig med den foregaaende Taler i, at man ikke skal regne med større Besparelser, da Fordringerne med Hensyn til Udenrigsministeriets Virksomhed, navnlig paa det handelspolitiske Omraade, er i stadig Stigen. Men eet vilde man kunne opnaa ved Ændringer i de nu bestaaende Rammer for Udenrigstjenesten, nemlig at man udnyttede, hvad man har, bedre, altsaa at man fik mere for de Penge, man giver ud, end man nu faar.

Det er jo saadan, at Handelsforholdene Landene imellem stadig ændres, at Pladser, som tidligere maaske betød overordentlig meget for Samhandelen med Danmark, for Eksport og Import, nu ikke betyder saa meget, medens andre Pladser har faaet en større Betydning. Derfor vilde det være overordentlig heldigt, om Rammerne for vor Udenrigstjeneste var saa bevægelige, at man kunde tage tilbørligt Hensyn her-

til; og det er jo Hovedformaalet med dette Lovforslag at skabe en saadan Bevægelighed, at der kan tages Hensyn til Handelsforholdene, som stadig ændrer sig i disse Tider.

Der er ikke nogen Grund til at komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag — første Behandling er jo heller ikke Stedet dertil. Jeg skal kun lige berøre dette, at Lovforslaget forudsætter, at Ændringer kun kan ske med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg. Nu er der af de foregaaende Talere rettet Anke imod dette, og man har udtalt Ønske om, at Forhandlingerne hellere skulde foregaa med det udenrigspolitiske Nævn. Jeg tror, at man uden Vanskelighed vil kunne komme over dette Spørgsmaal ved Forhandlingerne i Udvalget, og til syvende og sidst kommer jo dog Finansudvalget til at behandle et Spørgsmaal, saafremt det kræver Ændringer i Udgifterne.

Jeg tror ikke, det vil volde nogen Vanskelighed at komme overens om dette, og i det hele taget maa jeg mene, at dette Lovforslag maa kunne føres igennem uden større Vanskeligheder, og at det maa kunne føres ret hurtigt igennem, og jeg skal anbefale det til velvillig og hurtig Fremme i dette høje Ting. Det har Betydning, at de Ændringer, som skal foregaa, maa kunne komme til at foregaa i saa nær en Fremtid som muligt.

**Udenrigsministeren (P. Munch):** Jeg har kun Grund til at takke de 4 Ordførere, der har udtalt sig, for den velvillige Stilling, de har taget over for det foreliggende Forslag. Der har været rejst det Spørgsmaal, om denne større Bevægelighed, som alle anser for ønskelig, kræver, at man skal kunne foretage Ændringer uden Lov. Det er naturligvis muligt gennem Lov at foretage Ændringer, men Erfaringen viser, at det bliver alligevel ret besværligt. Man vil altid frygte at sætte alt for store Diskussioner i Gang, og navnlig er der dette, at Ændringer, som tillader Indskrænkninger, vil det efter mit Indtryk i mange Tilfælde være vanskeligt at behandle under den Form, Ændringer i Karakteren af Posterne de forskellige Steder. For naar man giver sig til at diskutere dette i betydeligt Omfang, medfører det meget let, at der vækkes en Opmærksomhed i det paagældende Land. Og nu er der i adskillige Lande en meget stærk Tilbøjelighed til at lægge Vægt paa Karakteren af vor og andre Staters Repræsentation i vedkommende